

Sygn. akt III KK 315/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jacka Radoniewicza
w sprawie M.K., M.P., Ł.K., R.L. i D.D. skazanych z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29
lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 14 marca 2018 r.,
kasacji, wniesionych przez obrońców skazanych,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...].
z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w L.
z dnia 14 grudnia 2015 r., sygn. akt IV K [...]

**1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej przepadku
równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez Ł.K. z
popęlnienia przestępstwa opisanego w punkcie XXXIV aktu
oskarżenia,**

**2. w pozostałej części kasację obrońcy Ł.K. oddala jako
oczywiście bezzasadną,**

- 3. oddala pozostałe kasacje jako oczywiście bezzasadne,**
- 4. zwraca Ł.K. opłatę od kasacji wniesioną w kwocie 750- zł.,**
- 5. obciąża pozostałych skazanych kosztami postępowania kasacyjnego w częściach na nich przypadających.**

UZASADNIENIE

Ze względu na uwzględnienie kasacji obrońcy Ł.K. tylko w zakresie zarzutu dotyczącego przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez tego skazanego, a oddaleniu jej jako oczywiście bezzasadnej w pozostałym zakresie, jak i oddaleniu jako oczywiście bezzasadnych pozostałych kasacji wniesionych w sprawie, uzasadnienie niniejsze zostało ograniczone do rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o uchyleniu zaskarżonego wyroku w części dotyczącej przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez Ł.K. z popełnienia przestępstwa opisanego w pkt XXXIV aktu oskarżenia.

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 14 grudnia 2015 r., IV K [...] /10, przypisał Ł.K. popełnienie m.in. przestępstwa zarzuconego mu w pkt XXXIV aktu oskarżenia, polegającego na tym, że w okresie pomiędzy 20 grudnia 2002 roku a lutym 2003 roku w A., R., L. przez przejście graniczne w S., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez przyjęty podział ról wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą ściganą odrębnie, dwukrotnie dokonał nabycia znacznej ilości środka odurzającego w postaci suszu ziele konopi, tj. marihuany o łącznej masie 100 gramów wartości rynkowej 2000 złotych, substancji psychotropowej w postaci tabletek ekstazy w ilości nie mniej niż 200 sztuk o wartości 2000 złotych, w ten sposób, że nabył wymienione substancje psychotropowe i środki odurzające od ustalonej osoby na terenie Królestwa Holandii, a następnie przywiózł wymienione substancje i środki do Rzeczypospolitej Polskiej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. czyn wyczerpujący dyspozycję art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to skazał go na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 120 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki

dziennej na kwotę 20 złotych; nadto orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 4000 zł.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016 r., II AKa [...], po rozpoznaniu apelacji obrońcy zmienił rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego dotyczące tego przestępstwa w ten sposób, że z opisu czynu wyeliminował ustalenie, że skazany uczynił sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu i zakwalifikował go z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.; w pozostałym zakresie wyrok Sądu Okręgowego w stosunku do Ł.K. utrzymano w mocy.

W ocenie Sądu Najwyższego trafny okazał się zarzut kasacji obrońcy Ł.K. dotyczący niezasadnego orzeczenia środka karnego w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa. Trzeba bowiem zwrócić uwagę na fakt, że z poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń dotyczących przypisanego Ł.K. czynu z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie wynika, by ten skazany osiągnął z opisanego czynu jakąkolwiek korzyść majątkową. Opis tego czynu zawiera wskazanie czasu, miejsca i sposobu popełnienia przestępstwa, określa też substancje przywiezione do Polski z Królestwa Holandii i ich wartość, niemniej ani opis czynu w sentencji wyroku Sądu Okręgowego, ani ustalenia faktyczne tego Sądu opisane na s. 4 uzasadnienia wyroku, nie wskazują na osiągnięcie przez Ł.K. korzyści z tego przestępstwa. Co ważne, Sąd Apelacyjny, choć skorygował ustalenia dotyczące tego czynu, to jedynie poprzez wyeliminowanie znamienia uczynienia z przestępstwa stałego źródła dochodu, nie uzupełnił zaś (i z uwagi na kierunek zaskarżenia nie mógł uzupełnić) braku w zakresie ustalenia osiągniętej korzyści majątkowej. Jednocześnie podkreślić należy, że sama wartość przywiezionych do kraju substancji nie może być uznana za osiągniętą z przestępstwa korzyść majątkową, jeśli Sądy obu instancji nie przypisały Ł.K. żadnych zachowań zmierzających do zbycia tychże substancji. W takim stanie rzeczy orzeczenie środka karnego w postaci przepadku osiągniętej z przestępstwa korzyści majątkowej nie miało uzasadnienia i stanowiło rażące naruszenie prawa materialnego, to jest art. 45 k.k., które miało oczywisty, bezpośredni wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Z tego względu Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez Ł.K. z popełnienia przestępstwa opisanego w pkt XXXIV aktu oskarżenia.